

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. M., Ž. D., I., S.**, zastúpeného, advokátom JUDr. J. V., N., proti žalovanému: **Ing. V. D. P.**, IČO: X., zastúpeného JUDr. E. P., Advokátska kancelária, s. r. o., S., I., **o zaplatenie 13.327,35 Eur s príslušenstvom** vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15 Cb 353/1997, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 2. decembra 2009 č. k. 7 Cob 67/2009-155, 7 Cob 80/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 2. decembra 2009 č. k. 7 Cob 67/2009-155, 7 Cob 80/2009 vo výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania a rozsudok Okresného súdu Humenné z 19. júna 2009 č. k. 15 Cb 353/1997-134 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom z 19. júna 2009 č. k. 15 Cb 353/1997-134 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 13 327,35 Eur z 21%-tným úrokom z omeškania od 1. 10. 1996 do zaplatenia a trovy konania vo výške 2 709,22 Eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v predmetnom konaní bolo zistené, že medzi účastníkmi konania ako podnikateľskými subjektmi došlo dňa 10. 7. 1996 k uzatvoreniu kúpnej zmluvy v súlade s ustanovením § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobca ako predávajúci si svoje povinnosti vyplývajúce z kúpnej zmluvy voči žalovanému ako kupujúcemu splnil, keď kupujúcemu po uhradení zálohovej faktúry povolil odber predmetu zmluvy. Zo strany kupujúceho však nedošlo k splneniu zmluvných podmienok, keď doposiaľ nezaplatil zostatok

kúpnej ceny. K námietke žalovaného o nedostatku podmienky konania v súvislosti s označením účastníkov konania v návrhu, súd uviedol, že obaja účastníci konania, tak ako boli označení v návrhu, sú fyzické osoby, majú teda spôsobilosť mať práva a povinnosti, a aj procesnú spôsobilosť byť účastníkom konania. Nejde o neexistujúce subjekty. Obchodné meno podnikateľa – fyzickej osoby, ktoré individualizuje a stotožňuje a je určujúcim, je obligatórne meno a priezvisko. Dodatok k obchodnému menu fyzická osoba, nemusí mať a ak nejaký používa, musí byť v súlade so zákonom. To, či je dodatok k obchodnému menu uvedený, alebo po uvedení obligatórnych náležitostí obchodného mena fyzickej osoby, nespôsobuje nespôsobilosť fyzickej osoby – podnikateľa byť účastníkom konania. Nakoľko záväzok žalovaného plniť na základe platnej zmluvy, nezanikol, súd návrhu žalobcu v časti uplatnenej istiny vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu 13 327,35 Eur. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku a to odo dňa nasledujúceho po dni 30. 9. 1996, ktorý bol zmluvne dohodnutý ako deň splatnosti zostatku kúpnej ceny, žalobca bol oprávnený účtovať si zákonný úrok z omeškania vo výške 21% ročne, pretože medzi účastníkmi konania úrok z omeškania dohodnutý nebol. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania, tak ako to požadoval, pretože uplatnený úrok z omeškania, je v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného rozsudkom z 2. decembra 2009 č. k. 7 Cob 67/2009-155, 7 Cob 80/2009, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 15. 7. 1997. Potvrdil tiež rozsudok súdu prvého stupňa. Súčasne nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa pod č. k. 15 Cb 357/1997-17 zo dňa 15. 7. 1997, ktorým uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor. Podaním odporu proti platobnému rozkazu zo zákona vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor. Z obsahu spisu nevyplýva, aby povinný účastník požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovaný nespĺnil zákonom uloženú povinnosť zaplatenia súdneho poplatku a odvolací súd posúdil odvolanie ako nedôvodné, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 15. 7. 1997.

Aj proti rozsudku Okresného súdu Humenné podľa názoru odvolacieho súdu bolo podané odvolanie nedôvodné. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva. Na základe

dohodnutých podmienok v kúpnej zmluve zo strany žalovaného bolo plnené tak, že bola zaplatená zálohová faktúra. V kúpnej zmluve boli dohodnuté aj ďalšie podmienky ohľadom dodávky dohodnutého predmetu kúpy, t. j. žeriavu, ktorý bol o nosnosti 32,5 t a šírky 16,5 m. Jednoznačne bolo dohodnuté, že po zaplatení 50% zálohy, si môže žalovaný žeriav odviezť z miesta uskladnenia. Taktiež bolo preukázané, že odstúpenie od zmluvy bolo neplatné a o tejto právnej skutočnosti už právoplatne rozhodnuté. Preto odvolanie, čo do zaplatenia kúpnej ceny, je nedôvodné. Odvolací súd mal tiež za to, že v danom prípade bola splnená podmienka v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. na konanie v neprítomnosti neospravedlnených účastníkov konania, čiže nedošlo k porušeniu zásady priamosti a bezprostrednosti v zmysle dodržania práva na spravodlivý súdny proces. Z dôvodov odvolania nevyplývalo, aké ďalšie návrhy na dokazovanie zo strany žalovaného sa mali vykonať. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa, ako aj z právoplatných rozhodnutí vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva, kde bol dohodnutý predmet kúpy a cena predmetu kúpnej zálohy. Záloha kúpnej ceny vo výške 50% zo strany žalovaného bola zaplatená, ostala nezaplatená iba kúpna cena, čo do rozdielu 50% a nezaplatené DPH. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Z obsahu dovolania vyplývalo, že napadol dovolaním výrok rozsudku, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný navrhol zrušiť rozsudok Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu v Humennom a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný má za to, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/, keď mu postupom súdu bol odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovanému bola odňatá možnosť konať pred súdom prvého stupňa s dodržaním zásad priamosti a bezprostrednosti v zmysle dodržania práva na spravodlivý súdny proces, s poukazom na riadne a včasné ospravedlnenie žalovaného a jeho právnej zástupkyne na súdnom pojednávaní. Ďalším pochybením súdu prvého stupňa je skutočnosť, že žalovanému bolo odmietnuté právo na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces, v dôsledku neakceptovania ospravedlnenia na súdnom pojednávaní. Žalovaný v prvostupňovom konaní nemal možnosť brániť svoje práva a súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a tiež potom, ako porušil

ústavné práva a slobody žalovaného. Žalovaný, ako aj jeho právna zástupkyňa svoju neúčast' na pojednávaní, ospravedlnili písomným podaním zo dňa 21. 5. 2009 spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodov dočasnej práceneschopnosti právnej zástupkyne žalovaného, pričom doručila aj potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Právna zástupkyňa žalovaného ukončila práceneschopnosť dňa 30. 6. 2009. Z uvedeného dôvodu súd vo veci nemal konať a rozhodnúť. Tým, že súd prvého stupňa, napriek tomu vo veci konal a rozhodol, odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, znemožnil mu realizovať Občianskym súdnym poriadkom priznané procesné práva a to najmä zúčastniť sa prejednávania vo veci, byť vypočutý ako účastník, robiť podanie, navrhovať vykonanie dôkazov a podobne.

Ďalším dovolacím dôvodom, je nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci zo strany prvostupňového súdu a odvolacieho súdu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Nesprávne právne posúdenie sa prejavilo v prvom rade v nesprávnom právnom posúdení a vyhodnotení dôkazov, žalovaným predložených listinných dokumentov, stanovísk a vyjadrení, ktoré predložil do súdneho spisu. Prvostupňový i odvolací súd dospeli k nesprávnemu právnomu záveru a to z dôvodov, že v predmetnej právnej veci mali rozhodnúť o synalagmatickom právnom vzťahu a zaviazat' žalovaného na úhradu doplatku kúpnej ceny žalobcovi a zároveň zaviazat' žalobcu na vydanie veci žalovanému.

Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 10. 7. 1996 uzavretá kúpna zmluva na predaj kompletného žeriavu 32/5t x 16,5 m bez kabíny, ktorý bol uložený na sklad, na P.Č.. V súlade s bodom 5.1 kúpnej zmluvy mal žalovaný ako kupujúci povolený odber žeriava zo skládky spoločnosti Č. P. až po zaplatení zálohovej faktúry vo výške 275 000,- Sk, t. j. 50% z dojednanej kúpnej ceny. Až po vyplatení zálohy na kúpnu cenu mal žalovaný ako kupujúci možnosť obhliadnuť si predaný tovar, t. j. konkrétne žeriav, ktorý mal byť predmetom kúpy. Žalovaný podaním zo dňa 15. 8. 1996 predložil žalobcovi dohodu o ukončení a zrušení kúpnej zmluvy z dôvodov, že po technickej prehliadke k predmetu kúpy bolo konštatované, že predmet zmluvy je z hľadiska kvality na 80% silne znehodnotený vplyvom poveternostných podmienok. Žalovaný si žalobou dňa 12. 2. 1997 na Okresnom súde v Humennom uplatnil voči M. M. nárok na vrátenie uhradenej zálohy vo výške 275 000,- s príslušenstvom. Okresný súd žalobu zamietol. Žalovaný má za to, že podľa kúpnej zmluvy zo dňa 10. 7. 1996 mal byť žalovanému ako kupujúcemu predaný kompletný žeriav bez kabíny o nosnosti 32/5t a šírke 16,5 metrov. Dodaný tovar však takéto vlastnosti uvedené v kúpnej zmluve nemal. Žalobca je teda

doposiaľ v omeškaní s plnením zmluvnej povinnosti t. j. s dodaním dohodnutého predmetu zmluvy. Sám žalobca potvrdil, že nedodal tovar s určenými technickými parametrami, uvedenými v predmete zmluvy, a to ani v čase do odstúpenia od zmluvy a ani doposiaľ. Pred Okresným súdom v Humennom pod sp. zn. 17 C 200/2008 je vedené súdne konanie o vydanie vecí, ktoré preukazuje, že žalobca je doposiaľ v omeškaní s plnením zmluvnej povinnosti.

Žalovaný s vysloveným právnym názorom a skutkovými zisteniami prvostupňového aj odvolacieho súdu nesúhlasí a považuje ich za nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozsudkov, preto prípustnosť dovolania nemožno z týchto ustanovení vyvodiť.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten kto v konaní vystupoval

ako účastník, nemá spôsobilosť byť účastníkom konania c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený d/ v tej istej veci sa prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ dovolateľ nenamietal a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Dovolateľ namietal, že postupom súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je vadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v Občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie a nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Účastník sa môže dať v konaní pred súdom zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 O. s. p.). Oprávnenie zvoliť si zástupcu je právom zaručené (čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a jeho zmyslom je poskytnúť procesným právam a povinnostiam účastníka kvalifikovanú ochranu. Zástupca účastníka splnomocnený pre celé konanie je oprávnený na všetky právne úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník (§ 28 ods. 2 O. s. p.), či už je ním advokát (§ 25 O. s. p.) alebo všeobecný splnomocnenec (§ 27 O. s. p.). Zástupcovi doručuje súd písomnosti vždy; účastníkovi len vtedy, ak má v konaní niečo osobne vykonať (§ 49 ods. 1 O. s. p.). Zástupcu je preto vždy treba predvolať na pojednávanie (§ 115 O. s. p.).

Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 21. 5. 2009. Právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčasť na tomto pojednávaní z dôvodu kolízie termínov súdnych pojednávaní. Tiež podaním zo dňa 20. 5. 2009

ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní 21. mája 2009 z dôvodu pracovnej neschopnosti zástupkyne žalovaného, o čom predložila potvrdenie o pracovnej neschopnosti. Súd prvého stupňa odročil pojednávanie na deň 19. júna 2009. Listom z 25. mája 2009 požiadal súd MUDr. J. K. o oznámenie ako dlho bude práceneschopná JUDr. E. P., pretože súd vo veci, kde je právnym zástupcom, vytýčil termín pojednávania na deň 19. júna 2009. Z odpovede MUDr. J. K. z 1. júna 2009 okrem iného vyplýva, že vzhľadom k povahe ochorenia právnej zástupkyne, predpokladá dlhšie trvanie pracovnej neschopnosti. Táto odpoveď bola doručená súdu 3. júna 2009. Okresný súd 19. júna 2009 prejednal vec v neprítomnosti žalovaného i jeho právnej zástupkyne, o čom svedčí zápisnica o pojednávaní z 19. júna 2009. Z obsahu odvolania vyplýva, že právna zástupkyňa žalovaného ukončila práceneschopnosť 30. júna 2009. Nie je však pravdivé tvrdenie právnej zástupkyne žalovaného, že svoju neúčast' na pojednávaní dňa 19. júna 2009 ospravedlnila podaním z 21. mája 2009 spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodov dočasnej práceneschopnosti právnej zástupkyne. Podaním z 20. mája 2009, ktoré bolo súdu doručené ako faxová správa 20. mája 2009 ospravedlnila právna zástupkyňa svoju neúčast' na pojednávaní dňa 21. mája 2009. Svoju neúčast' na pojednávaní 19. júna 2009 právna zástupkyňa žalovaného z dôvodu svojej práceneschopnosti neospravedlnila, napriek tomu, že dočasná práceneschopnosť je dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Súd mal však k dispozícii v čase pojednávania dňa 19. júna 2009 odpoveď lekárky JUDr. K., ktorá uviedla, že predpokladá dlhšie trvanie pracovnej neschopnosti, keďže je predpoklad, že ochorenie sa bude riešiť operáciou. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkom súdneho konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie zákonných ustanovení procesných predpisov musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Preto aj všeobecný súd je povinný vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení, nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v Občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p.) V záujme zaistenia najmä právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti, ak mal teda súd dôkaz o dlhšom trvaní pracovnej neschopnosti právnej zástupkyne žalovaného, za tejto situácie mohol súd prejednať vec v neprítomnosti zástupcu žalovaného len aktivitou samotného účastníka - žalovaného, ktorý

by súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, prípadne, ktorý by si zvolil iného právneho zástupcu.

Vzniknutú procesnú situáciu možno preto uzavrieť konštatovaním, že súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné, pre rozhodnutie vo veci. Súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (§ 122 ods. 1 O. s. p.).

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka, výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd (§ 125 O. s. p.).

Podľa § 129 ods. 1 O. s. p. dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu, alebo samosudca na pojednávaní listinu, alebo jej časť prečíta, alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.).

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku z 19. júna 2009 konštatuje, že vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, ako aj písomnými listinami nachádzajúcimi sa v spise. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku konštatuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvého stupňa riadne nevykonával dôkaz listinami, nevypočul ani účastníkov konania, napriek tomu, že to vo svojom rozsudku uvádza a nevykonával vo veci žiadne dokazovanie. Zo zápisnice z pojednávania 19. júna 2009 len vyplýva, že zástupca žalobcu žiada vo veci rozhodnúť v zmysle podaného návrhu, ako aj rozšíreného návrhu a žiada, aby súd sa pri rozhodovaní

pridržiaval doterajších listinných dôkazov, ako aj skončených vecí, súvisiacich s touto vecou. Nie je teda zo zápisnic z pojednávania, ani zo zápisnice z pojednávania, na ktorom súd prvého stupňa rozhodol, zrejme, že došlo k riadnemu vykonaniu dokazovania dôkaznými prostriedkami, ktorými možno zistiť stav veci. Bez riadneho vykonania dôkazov nie je možné vyhodnotiť konkrétne dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, robiť skutkové závery a vo veci rozhodnúť. Týmto bolo porušené právo účastníka konania na spravodlivý proces.

Dovolanie žalovaného je teda nielen prípustné, ale zistená vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., je súčasne dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd rozsudky súdov oboch nižších stupňov zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvod zrušenia, sa dovolací súd ostatnými námietkami dovolateľa nezaoberal.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Anna M a r k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková